

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010038
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného G. U. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/4/2017 z 05.09.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný G. U. uznaný vinným z prečinov krádeže a poškodzovania cudzej veci podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., resp. § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa výroku napadnutého rozsudku sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti tak, že dňa 20. 10. 2014 v čase asi o 01.10 hod. na osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia, sedan, tmavomodrej farby, bez EČ, s nálepkou EK na čelnom skle SKGi699873, VIN: TMBZZ1U6W2086463 pristavil k objektu základňovej stanice O2 Slovakia, s.r.o., v katastri územia obce V., okr. B. B., vnikol na oplotený pozemok objektu tak, že nezisteným predmetom odstránil visiaci zámok na bránke oplotenia a taktiež vypáčil zámok a pánty na dverách tam nachádzajúceho sa kontajnera, v ktorom sa nachádzala telekomunikačná technológia, zvnútra ktorého po vlámaní odcudzil 1 ks, vedro plastové červené v hodnote 2,50 €, 1 ks metlu bez násady v hodnote 2,- €, 1 ks ručnú metličku v hodnote 2,50 €, 1 ks spray colormatic v hodnote 5,50 € a 1 ks handru na podlahu v hodnote 3,20 €, ďalej páčením nezisteným predmetom poškodil plastovú skrinku elektrického rozvádzača, na tam nachádzajúcom sa stožiarom odstránil tiež visiaci zámok mreže, kde odstránil svorky za účelom prípravy krádeže káblov, čo však nestihol, pričom bol vyrušený prichádzajúcou hliadkou PZ, preto z miesta činu ušiel, pri objekte nechal odstavené a uzamknuté uvedené osobné motorové vozidlo, čím spôsobil odcudzením veci celkovú škodu 17,50 € a poškodením zariadenia ďalšiu škodu 2.673,50 € pre poškodenú spol. O2 Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, Bratislava, IČO: 35 848 863, napriek tomu, že právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Brezno z 08. 01. 2014, sp. zn. 3T/156/2013 bol odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné k trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov. O treste a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 a 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody súd zaraďuje obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, Bratislava, IČO: 35 848 863 škodu vo výške 2.673,50 Eur.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd neuveril obhajobe obžalovaného G. U., že stíhanej trestnej činnosti sa nedopustil, pretože v rozhodnom čase bol doma v X. X. (oslava narodenín družky), pričom motorové vozidlo v tom čase požičal svedkovi F. A. a ako bolo neskôr zistené, toto motorové vozidlo bolo odcudzené (čo obžalovaný neodkladne aj oznámil na polícii).

Obhajobu obžalovaného potvrdzovala najmä jeho družka Z. T. (že obžalovaný bol v noci z 19. na 20.10.2014 doma v X. X.), priateľ F. A. (že od obžalovaného mal dňa 19.10.2014 požičané motorové vozidlo, o ktorom dňa 20.10.2014 zistil, že bolo odcudzené) a tiež aj svedok F. V. (potvrzovaním niektorých údajov svedka F. A.).

S poukazom aj na ďalšie vo veci vykonané dôkazy (najmä zápisnica o ohliadke miesta činu a na ňu nadväzujúce odborné vyjadrenia a znalecké dokazovanie) okresný súd uzatvára: „Obhajobným tvrdeniam obžalovaného, ako aj výpoveďami vyššie uvedených svedkov však súd neuveril, považoval ich za tendenčné a účelové s cieľom napomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Pokiaľ ide o vyššie uvedených svedkov, je potrebné poukázať, že sa jedná o blízkych rodinných príslušníkov, či priateľov obžalovaného, ku ktorým má obžalovaný blízky vzťah a je teda vysoko pravdepodobné, že v snahe pomôcť mu, vypovedali účelovo a nepravdivo. Uvedenú úvahu súdu podporuje na mieste činu zaistená biologická krvná stopa č. 2, zhodná s DNA profilom obžalovaného v zmysle odborného vyjadrenia, zaistená na kľučke vo vnútri zabezpečeného objektu základňovej stanice O2 Slovakia (vysielača), nachádzajúceho sa v katastrálnom území V., ktorej pôvod obžalovaný nedokázal vierohodne vysvetliť a ktorá sa tam inak ako priamo od neho dostať nemohla. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že páchateľ pri krádeži mohol použiť jeho veci a náradie nachádzajúce sa v odcudzenom motorovom vozidle, na ktorých sa mohli nachádzať jeho biologické stopy, toto tvrdenie bolo vykonaným dokazovaním vyvrátené. Aj keď biologické stopy nachádzajúce sa v motorovom vozidle patriace jeho osobe, sú vysvetliteľné a logické, keďže vozidlo patrilo jemu a používal ho, krvná stopa vo vnútri vyššie uvedeného uzavretého objektu, sa tam inak, než kontaktom jeho osoby s kľučkou, dostať nemohla. Predmetom odborného skúmania boli aj vecné stopy zaistené pri obhliadke motorového vozidla, kde na ani jednej z nich nebola zistená jeho krv. Ani pri skúmaní vecných stôp - troch párov rukavíc (vecné stopy č. 8 a 20) neboli analýzou DNA zistené ani stopové prvky jeho krvi, čo vyvracia jeho obhajobu, že jeho krv sa na miesto činu mohla dostať prenesením z jeho vecí a rukavíc nachádzajúcich sa v jeho motorovom vozidle. Aj nahlásenie krádeže predmetného vozidla na polícii súd hodnotil ako tendenčnú a účelovú reakciu obžalovaného na vzniknutú situáciu, keď nahlásením krádeže chcel odvieť podozrenie zo svojej osoby na niekoho iného“. Zistené konanie obžalovaného bolo potom právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený) a tiež ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. (poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu).

Pri ukladaní a výmere trestu okresný súd poukázal na rodinné pomery obžalovaného (žije s družkou, s ktorou majú 3 a pol ročnú dcéru), priestupkové a trestné postihy (doposiaľ sa dostal 6-krát do rozporu s Trestným zákonom, vrátane trestnej činnosti páchanej v Nemecku a v Taliansku), pričom právne významné je najmä odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/156/2013 z 08.01.2014, za obdobnú trestnú činnosť spáchanú v roku 2012 k trestu odňatia slobody, s podmienčným odkladom jeho výkonu (to znamená, že teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe predošlého podmienčného odsúdenia).

Nakoľko u obžalovaného neboli zistené poľahčujúce okolnosti, ale iba okolnosť priťažujúca (predošlé odsúdenie za trestnú činnosť), v rámci zákonnej trestnej sadzby za najprísnejšie postihovateľný trestný čin (6 mesiacov až 3 roky odňatia slobody), ktorú bolo potrebné sprísniť o jednu tretinu (zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby), okresný súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečný na dolnej hranici takto sprísnenej trestnej sadzby, to znamená 16 mesiacov.

Keďže obžalovaný doposiaľ nevykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože okresný súd mal uplatnený nárok na náhradu škody (z dôvodu poškodenia veci) náležite preukázaný, zaviazal obžalovaného k úhrade škody vo výške 2.673,50 Eur v prospech poškodenej strany.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. U., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu na znovuprejednanie a rozhodnutie, s tým, aby bol nakoniec obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Obhajoba argumentovala predovšetkým tým, že: obžalovaný sa v rozhodnom čase nenachádzal pri objekte v obci Šalková, do žiadneho objektu nevníkol, pričom vozidlo požičal F. A.; obhajobu obžalovaného potvrdzovali viaceré osoby (najmä družka Z. T., F. A. a F. V.); proti obžalovanému svedčí len biologická stopa č. 2 (ktorá mohla byť aj prenesená z jeho vecí, ktoré mal v jeho motorovom vozidle, ktoré bolo odcudzené), pričom iné stopy (najmä pachové) nie sú totožné s pachovou stopou obžalovaného; jediný dôkaz svedčiaci proti obžalovanému nemá takú vypovedaciu hodnotu, aby pri dôkazoch, ktoré obžalovaného absolútne vyvíňujú zo spáchania trestného činu, bol spôsobilý viesť k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti; neodkladne po odcudzení obžalovanému motorového vozidla (čo mu oznámil svedok A.), obžalovaný túto skutočnosť oznámil polícii; pokiaľ by bol obžalovaný na mieste činu, rozhodne by aj zaistené pachové stopy identifikovali obžalovaného ako ich nositeľa (čo však preukázané nebolo).

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom po takomto prieskume dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného G. U. nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

K skutkovým zisteniam okresného súdu je potrebné uviesť, že k týmto okresný súd dospel po vykonaní a náležitom vyhodnotení všetkých relevantných dôkazov, čo napokon podrobne a logicky rozviedol v odôvodnení svojho rozsudku, na ktoré treba v podrobnostiach bližšie odkázať.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd správne vyriešil základnú dilemu medzi obhajobou a obžalobou, to znamená či obžalovaný mohol byť v rozhodnom čase na mieste činu a dopustiť sa trestnej činnosti alebo tomu tak nie je, ako tvrdí obhajoba.

Obhajobe obžalovaného (ktorú podporovali aj viacerí svedkovia) nebolo skutočne možné uveriť, pretože ak by bola pravdivá, tak krvná stopa pochádzajúca od obžalovaného sa nemala ako dostať na miesto páchania trestnej činnosti.

Zistené konanie obžalovaného bolo správne kvalifikované ako už označené prečiny krádeže a poškodzovania cudzej veci.

Pri ukladaní trestu obžalovanému okresným súdom treba vzniesť námietku v tom smere, že u obžalovaného bola neopodstatnene určená priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. (predošlé odsúdenie za trestnú činnosť), keďže predošlé odsúdenie obžalovaného k trestu odňatia slobody, s podmienčným odkladom jeho výkonu predstavuje zákonný znak prečinu krádeže v zmysle odseku 3 písm. b) k § 212 Tr. zák.

Prevalu priťažujúcich okolností u obžalovaného však predstavuje fakt, že pri neexistencii poľahčujúcich okolností mu priťažuje, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.).

S prihliadnutím aj na to, že od roku 2008 sa obžalovaný pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti dostal 4-krát do rozporu s Trestným zákonom na území Slovenskej republiky a 2-krát do rozporu s Trestnými zákonmi Nemecka a Talianska po spáchaní teraz prejednávanej trestnej činnosti, trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmiennečne, ktorý bol obžalovanému uložený, je trestom akceptovateľným.

Keďže podľa názoru odvolacieho súdu sú správne aj výrok o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež

výrok o náhrade škody, celkove bol napadnutý rozsudok okresného súdu považovaný za akceptovateľný, odvolanie obžalovaného G. U. za nedôvodné a preto bolo zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.